

ਐਸ.ਐਚ. ਮੁਸਤਕਮੀਆ ਜੱਬਰਮੀਆ ਸ਼ੇਖ

v.

ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਮ. ਮੋਹਤਾ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਮਾਰਚ 23, 1995

[ਐਸ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਫੈਜ਼ਾਨ ਉੱਦੀਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਐਕਟ, 1985:

ਧਾਰਾ 2(ਸੀ)—"ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ"—ਖਿਲਾਫ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼—ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਆਦਤਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਧਾਰਾ 3(1)—ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ: ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਇਕੱਲੀਆਂ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਪਰੀਤ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਭਾਗ XVI ਜਾਂ XVII ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ—ਕੇਵਲ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲੇ ਅਗਨੀਸ਼ਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ—ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ—ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ—ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ—'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਅਤੇ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ'—ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤਰ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਮੁਹਾਵਰੇ:

'ਆਦਤਨ'—ਦਾ ਅਰਥ—ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ)।

ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ: ਪਹਿਲਾਂ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 307, 452/34, 25A(1) ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਬੈਂਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135(1) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼, ਜਿਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸਾਥੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੇਅਰ ਕੱਟਿੰਗ ਸੈਲੂਨ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਚਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ; ਦੂਜਾ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 212 ਅਤੇ 214 ਲਈ ਦੋਸ਼ ਜੋ ਇੱਕ ਫਰਾਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ; ਤੀਜਾ, ਉਸ ਨੇ 500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦੇ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਖਿੱਚ ਕੇ ਮਾਰਿਆ; ਚੌਥਾ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਮੁਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਰਿਵਾਲਵਰ ਵੀ ਤਾਈ; ਅਤੇ ਪੰਜਵਾਂ, ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੋਸ਼. ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਯਾਚੀਕਾਰਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਹਿੰਸਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਰ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਯਾਚੀਕਾਰਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟ ਯਾਚੀਕਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ (i) ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ (ii) ਦੇਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇਕੱਲੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਰਿਟ ਯਾਚੀਕਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਸਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕੇ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ-ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨਿਰੰਤਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਦਿਮਾਗ ਲਾਏ ਦੇਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

2. ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਰੋਧੀ-ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਬੁੱਕ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਖਾਸ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੰਡਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਹੈ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 16 ਜਾਂ 17 ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 5 ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਕੇਸਿਸ਼ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ 'ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਕੇਸਿਸ਼ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਖਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਗੋਪਾਲਨ ਚਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ, ਏਅਰ (1981) ਐਸ.ਸੀ. 674 ਅਤੇ ਵਿਜੈ ਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਬਿਹਾਰ, [1984] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 14, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

3. ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾਈ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਸਰ ਇਹ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ 'ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ' ਦੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਦੇਸ਼ੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਵਿਘਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਘਨ ਸਿਰਫ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀ' ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ 'ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ' ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਅਰੁਣ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ, [1970] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 98 ਅਤੇ ਪੀਯੂਸ਼ ਕਾਂਤੀਲਾਲ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, [1989] ਸੁਪ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 322, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

4. ਪਹਿਲੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਕਿਸਮ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਧੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਘਟਨਾ ਦੇ 16 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਨੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ

ਬੀਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਚਿਤ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

5. ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ-ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 212/214 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧਿਆਇ XI ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਇ XVI ਜਾਂ...

XVII ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(C) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਹਿਰਾਸਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਯਾਚੀ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

6. ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਘਟਨਾ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਨ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦੀ ਗਤੀ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਅਵਾਰਾ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਸੀ ਆਦਤਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ- C ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ। [973-ਡੀ, ਐੱਚ; 974-ਏ]

7. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ- ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਟੈਪਲੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੇ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਐਕਟ ਵੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। [974-ਬੀ]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀਆਰਐਲ.) ਨੰ. 1994 ਦਾ 335.

(ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ।)

ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਫੀਆ ਖਾਨ, ਸ਼ਕੀਲ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਆਈ.ਜੀ. ਮਨਸੂਰ ਅਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ।

ਐੱਸ.ਕੇ. ਢੋਕੀਆ, ਐੱਸ. ਸੱਭਰਵਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਚ.ਵਾਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਈ ਜਵਾਬਦੇਹ. ਪੀ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਫੈਜ਼ਾਨ ਉੱਦੀਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ 1. ਇਹ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 32 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਯਾਚੀ ਵੱਲੋਂ, ਜਿਸਨੇ 19ਵੀਂ ਅਗਸਤ, 1994 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸ਼ਾਹੀਬਾਗ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1985 (ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਯਾਚੀ-ਦੇਤੂ ਨੂੰ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ੁਨਾਰਜ਼ੁ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਯਾਚੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

19 ਅਗਸਤ, 1994 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੇਤੂ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਟੀਨ.ਦਰਵਾਜਾ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਗਾਰਡਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ-ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ

ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਨੇਸ਼ਤ੍ਰ ਰੱਖਣਾ, ਮਾਰਪੀਟ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ, ਡਰ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਤੂ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਦੀ, ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਡਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਨਹਿਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਤੂ ਖਿਲਾਫ਼ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

3. ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ-ਸਮਾਜਿਕ ਤੱਤ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿੰਸਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਦਤਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ/ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਗਨੇਸ਼ਤ੍ਰ ਰੱਖ ਕੇ ਡਰ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਦੇਸੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

4. ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਸੂਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ, ਯਾਚੀ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਵਾਲੇ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯਾਚੀ ਨੇ 26.8.1993 ਨੂੰ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡੈਂਟ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹ, ਜੁਨਾਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਇਸਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਪਰ ਯਾਚੀ ਦੀ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਿਪਟਾਈ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਵਿਆਸ, ਗੁਜਰਾਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਮ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ (ਖਾਸ) ਵਿੱਚ ਅੰਡਰ ਸੈਕਰੇਟਰੀ, ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਯਾਚੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 26.8.1994 ਜੋ ਉਸ ਨੇ 31.8.1994 ਨੂੰ ਜਮਾ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 5.9.1994 ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਨੂੰ 6.9.1994 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੁੰਕਿ 9.10.94 ਅਤੇ 11.9.1994 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਯਾਚੀ ਨੂੰ 12.9.1994 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਸੀਖਿਆ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

5. ਯਾਚੀ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਜੋਰਦਾਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਯਾਚੀ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਯਾਚੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਯਾਚੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਯਾਚੀ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈੱਡੀਮੇਡ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਪਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ 4.11.1994 ਦੀ ਘਟਨਾ ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 212/214 ਅਧੀਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਪਨਾਹ ਦੇਣ ਸਬੰਧੀ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧਿਆਇ 16 ਜਾਂ ਅਧਿਆਇ 17 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਖੰਡ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ 24.4.1993 ਦੀ ਘਟਨਾ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਘਟਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ .32 ਬੋਰ ਦੇ ਦੇਸੀ ਬਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੰਗ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਰਲ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਜ਼ਬਤੀ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਕੇਲੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ 10.8.94 ਅਤੇ 12.8.94 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੀ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਯਾਚੀ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧਿਆਇ 16 ਜਾਂ ਅਧਿਆਇ 17 ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 5 ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਟ ਜਾਂ ਕਮਿਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਦਤਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ

'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

6. ਯਾਚੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ/ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਬੂਟਲੈਂਗਰਜ਼, ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਕਿ ਯਾਚੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਸੀ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ "ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋ ਕੇ ਆਦਤਨ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XVI ਜਾਂ ਅਧਿਆਇ XVII ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਆਯੁਧ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1959 ਦੇ ਅਧਿਆਇ V ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਥੇ ਇਹ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ:-

"3(1).-ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬਾਧਾ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।"

(2) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਹੇ ਗਏ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

(3)

(4) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਬਾਧਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਲੱਗਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬੂਟਲੈਂਗਰਜ਼ ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕਬਜ਼ਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"

ਵਿਆਖਿਆ. - ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ ਤੇ, ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ, ਖਤਰਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਜਾਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

7. ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ-ਸਮਾਜਿਕ ਤੱਤਾਂ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ

ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਜਿਹੇ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਮਾਇਆਵੀ ਬਾਗੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਹਨ ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਖਤ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ੂਰ ਹਨ ਕਿ ਸਾਧਾਰਣ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਡਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਬੁੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਫੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਖਾਸ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਯਮ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ 'ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਦਤਨ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XVI ਜਾਂ XVII ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹਨ ਜਾਂ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ V ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (4) ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ 'ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8. ਐਕਟ ਨੇ 'ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲੇਜ਼ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਿਰੋਹ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਲੀਡਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਦਤਨ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XVI ਜਾਂ XVII ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹਨ ਜਾਂ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ V ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ 'ਆਦਤ' ਜਾਂ 'ਆਦਤਨ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ. ਰਾਮਨਾਥ ਅਯਿਯਰ ਦੁਆਰਾ ਲੈਕਸੀਕਨ, ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ ਐਡੀਸ਼ਨ 1987 ਪੇਜ 499 ਅਨੁਸਾਰ 'ਆਦਤਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਲਗਾਤਾਰ, ਰਿਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਦਤ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਆਦਤਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ' ਅਤੇ 'ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ' ਹੈ। ਲਗਭਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਆਦਤ' ਨੂੰ ਅਯਿਯਰ ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 10ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਨ - ਪੰਨਾ 485. ਇਹ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਬਾਰੰਬਾਰਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਅਟੱਲਤਾ ਅਤੇ ਆਦਤ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੀ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਸਬੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ 'ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ। ਗੋਪਾਲਨ ਚਾਰੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰੂਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. ਸੀ (1981) ਐਸ.ਸੀ. 674 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੇਲ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ 'ਮਾੜੀ ਆਦਤ', 'ਆਦਤ', 'ਹਤਾਸ਼', 'ਖਤਰਨਾਕ', ਅਤੇ 'ਖਤਰਨਾਕ'। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਦਤ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਅਕਸਰ ਅਤੇ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਜੇ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, [1984] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 14, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 'ਆਦਤ ਨਾਲ' ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਡੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਧਾਰੇ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਸਮਾਨ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਪਰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਭਿੰਨ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ, ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਆਦਤ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ। ਇਹ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਈ (ਸੀ), ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਦਤਨ ਪਾਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੈਪਟਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ I.P.C ਦਾ XVI ਜਾਂ XVII ਜਾਂ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਉਹ I.P.C ਦੇ ਅਧਿਆਇ XVI ਜਾਂ XVII ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਐਕਟ ਜਾਂ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਵਿੱਚ।

9. ਹੋਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਨੀ, ਖਤਰਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜੀਵਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਵਿਆਪਕ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ 'ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਫਰਕ ਖਿੱਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਸਰ ਦੋਵੇਂ ਸੰਕਲਪ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਦੱਸੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਤਾਲ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਹੀ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕੇਵਲ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ' ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗਤੀਵਿਧੀ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਥਾਨਕਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਤਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਰੁਣ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, [1970] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 98 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਹਿਦਾਯਤੁੱਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ((ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ), ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲੋਂ ਭਾਈਚਾਰਾ। ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸਮ ਪੱਧਰ ਹੈ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਰਹੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਜੀਵਨ H ਇਲਾਕਾ। ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਗੜਬੜ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ M.J.SHAIKHV. ਐੱਮ.ਐੱਮ.ਮੋਹਤਾ (ਫੈਜ਼ਾਨੁਦੀਨ, ਜੇ.) 971 ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ ਗੜਬੜ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਸੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗੜਬੜ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਡੂੰਘੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਬੀ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ। ਇੱਕ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਇਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ। ਇਸਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੀਯੂਸ਼ ਕਾਂਤੀਲਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (1989) ਸਪਲ. 1 SCC 322, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀ ਇਹ ਦਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਿ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਉੱਥੇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਜਾਂ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵੀ ਰਫਤਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਡੀ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ

ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ। ਕੈਮ- ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਜਨਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਆਰਡਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਮ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

10. ਹੁਣ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਿਆਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਿਲਾਫ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਣ 'ਤੇ ਜੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ 24.4.1993 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਲਗਭਗ 6.45 ਵਜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸਾਥੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸ਼ਾਹਪੁਰ ਦੀ ਹੇਅਰ ਕੱਟਿੰਗ ਸੈਲੂਨ ਅੰਦਰੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਇੱਕ ਮੋਹਦ. ਹੁਸੈਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਤੋਂ ਚਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੋਹਦ. ਹੁਸੈਨ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ 24.4.1993 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ 23.4.1993 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 9.30 ਵਜੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੋਹਦ. ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਅਮਜਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਚਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸਕੂਟਰ ਦੇ ਹਾਰਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 24.4.1993 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੋਹਦ. ਹੁਸੈਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਕਿਸਮ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜੋ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਜਦੋਂ ਉਹ 24.4.1993 ਨੂੰ ਹੇਅਰ ਕੱਟਿੰਗ ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਘਟਨਾ 24.4.1993 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 19.8.1994 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 16 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੈ। ਦੇਸ਼ੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਮਿਤੀ 11.4.1994 ਸੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 212/214 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 212/214 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਿਲਾਫ਼ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਤਾਂ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧਿਆਇ 16 ਜਾਂ 17 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਿਰੋਹ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਆਦਤਨ ਜੁਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XVI ਜਾਂ XVII ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਅਪਰਾਧਾਂ ਜਾਂ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ V ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਿਲਾਫ਼ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਨੰ. 7/94 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 11.4.1994 ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 212/214 ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧਿਆਇ XI ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਇ XVI ਜਾਂ XVII ਅਧੀਨ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਘਟਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਮੰਨਣ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

11. ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 10.8.1994 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4.00 ਵਜੇ ਅਤੇ 12.8.1994 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਹੋਈਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 10.8.1994 ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਤੋਂ 500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਪਰ ਉਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਵੀ ਤਾਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ 12.8.1994 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਹਿਰਾਸਤੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਰਦਾਰ ਬਾਗ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਸੇ

ਸੜਕ 'ਤੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ-ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨਾਲ ਦੌੜਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇਕੱਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰਖ-ਰਖਾਵ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਪਰੀਤ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਜੋ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਮਾਨ ਲਹਿਰ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖਾਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਮਾਨ ਲਹਿਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ 'ਚ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਹੋਰ ਉਲੰਘਣਾਂ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੋ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉੱਲਟਫੇਰ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

12. 12.8.1994 ਦੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੇਸ਼ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮਰਥਨ ਵਾਲੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦਰਜ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 10.8.1994 ਦੀ ਇਕਲੋਤੀ ਘਟਨਾ ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਕੁੱਟਮਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਆਮ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਪਰੀਤ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 10.8.1994 ਦੀ ਇਕਲੋਤੀ ਘਟਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਆਦਤਨ' ਸ਼ਬਦ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਨੋਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਕਲੋਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਯੋਗਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਬ੍ਰਾਂਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਸੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਦਤਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਵਿਪਰੀਤ ਜਾਂ ਵਿਪਰੀਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ .32 ਬੋਰ ਦੇਸੀ ਬਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਅਧੀਨ ਇਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਉਕਤ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨੂੰ ਜੰਗ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬੈਰਲ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਪਾਈ ਗਈ। ਕੇਵਲ ਹਥਿਆਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਸੀ) ਦੇ ਤੱਤ ਵੀ ਬਣਾਏ ਨਾ ਜਾਣ। ਉਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨਿਸਚਿਤ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰੋਧਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਰੋਪਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰੋਧਕ ਆਦੇਸ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

13. ਨਤੀਜਤਨ, ਅਸੀਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਟੀ.ਐਨ.ਏ.

ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate